

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1658

§. 209. Et in horto monumentum nouum in quo nondum quisquam positus
fuerat. v. 41.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

perfla hortum meum & fluant aromata illius. Procul abscede diabolica fuggitio. Veni sancte spiritus, cor meum & carnem meam perfla, repletorum etiam corda fidelium, & tui amoris in eis ignem accende, fluant aromata piarum cogitationum, verborum edificantium, & suaveolentia opera virtutum, fluant inquam pre vertate de cordis abundantia & plenitudine gratiae tuae: sic tamen o Domine ad tui nominis laudem, proximi que salutem fluant, ut non penitus efflant. Ita verbis & factis horum mei proximorum indigentiae per charitatem subseruam, ut tamen propriæ saluti non desim: quia quid proderit homini si vniuersum mundum lucretur, animæ vero tuae detrimentum patiatetur?

§. 209. Et in horto monumentum nouum in quo nondum quisquam positus fuerat. v. 41.

Bene nouum, bene in quo nondum quisquam positus fuerat, vno calumnietur Iudeus resurrectionem, quod aliud resurrexit, & non Dominus Iesus aliud quoque eadem nouitas importat mysterium, nimirum corda & animas nostras per nouitatem vitæ debere preparari, ut in eis condigne corpus & latus Domini recondatur. Ideo autem Christus, inquit S. Augustinus, in aliena sepultura ponitur, quia pro aliorum moriebatur salutem, ut quid ergo in proprio sepeliretur: qui in se propriam causam mortis non habebat, quid illi tumulus in terris: cuius sedes manebat in celis: ad quid illi sepultura propria? qui tridui tantum temporis spatio in sepulchro, non tam mortuus iacuit, quam velut in lectulo conquieuit: sepulchrum autem est mortis habitaculum. Necessarium ergo non erat mortis habitaculum Christo qui vita est, nec opus habebat semper viuens habitaculo defunctorum: in monumento vero exciso in petra conditus est, dicit S. Hieronymus, ne si ex multis lapidibus edificatum fuisset suffolis tumuli fundamentis ablatu serto deceretur: si etiam sepulchrum fuisset terra dicere poterant, suffoderunt terram & furati sunt eum, si fuisset lapis parvulus superpositus dicere poterant, dormientibus nobis tulerunt eum. Saxum enim magnum appositum ostendit non absque auxilio plurimorum sepulchrum potuisse referari.

O Anima mea, labora diligenter, curre instanter, ne te tædeat laboris, patienter sustine qualsvis tribulationes, & dolores, quamdiu altissimo placuerit; exerce te in ieunio & oratione & alijs quibusvis misericordiz operibus: clama post Deum patrem omnipotentem usque dum ad unigenitum!

genitum eius filium tractus fueris. Vbi vero eum obtinueris, velut pupillem oculi in te reconde, & charitatis brachijs amplexare. ut autem hunc thesaurum! è Dei totius consolationis, diligenter custodiam, da gratiam ut abdicatis prius voluptatibus emam mundissimam sindonem, hoc est, puram conscientiam ab omni peccati voluntarij labore detersem, ut ei dominum meum inuoluam: Da quoque ut præparem aromata hoc est, diversarum odoramenta virtutum, quibus condiam corpus domini mei: si non verom omni die, saltem mysticum, hoc est Ecclesiaz illius membrum inungam, iuando, consolando, instruendoque prouocem, quo cum Apostolo, tuo Christe bonus odor sim in omni loco Amen.

§. 210. Ibi ergo propter parasceum Iudeorum: quia iuxta erat monum-
mentum posuerunt Iesum. v. 42.

Isti, id est in horto Iosephi, caluariae monti proximo, distante à loco defixa crucis spatio centum octo pedum, versus meridiem, in quo erat monumentum excisum, quod sibi Ioseph parauerat: Non sine mysterio singulari factum est, ut in propinquo esset monumentum, ut & discipuli possent adesse & spectatores & testes fieri factorum, & milites tacilius, mitti ad custodiam ut cessaret propter locum furti suspicio, quem non abficeret, si procul fuisset: nec facile alio aut longius potuissent corpus demortuum portare propter finein seu exitum parasceues Iudeorum: Volente itaque ad eum modum Deo, portauerunt Corpus Iesu, suscipientes id cum magna reverentia ut docebat sanctum sanctorum.

NON terreas hic ô anima mea, non terreas eo quod Dei filius inferatur sepulchro, colligatus, mortuus, unctus, consumitus: in oculis quidem eum gestant ut mortuum, nihilominus in corde gestant viuum. O insignem processionem ô peregrinationem felicem in qua filius Dei inambulat mortuus, mater semimorta comitur, portat exanimatus Nicodemus, tenet stupratus Ioseph, plorat vir loquines, queritur Magdalena, plena solaciis, hæret sollicita tota cognatio. Tibi ô anima mea præcipio, & te ô cor meum adiuro, ut iuves deferri Dei filium & iuves in lacrymando matrem, sunt enim pauci qui tantum thesaurum ferunt & sex columnmodo qui illum desleant: ô benignissime Deus, quales pompas nos miseri nostris cadaveribus paramus, Tu Sanctus Sanctorum tam parua processione honoras.

Y

honora-